

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Cob/141/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123204664
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:2123204664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mariána Degmu a členiek senátu JUDr. Andrey Haitovej a JUDr. Valérie Kleinovej, ml., v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., IČO: 36 857 033, Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému: O. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX M., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., IČO: 47 445 092, Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 1.638,80 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/157/2023-58 zo dňa 27.03.2024, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Cb/157/2023-58 zo dňa 27.03.2024 potvrdzuje.

II. Žalobcovi nárok náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Trnava (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 36Cb/157/2023-58 zo dňa 27.03.2024 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.638,80 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,1% denne: zo sumy 13,57 eur od 21.4.2022 do 22.6.2022 zo sumy 12,38 eur od 21.4.2022 do 1.8.2022 zo sumy 24,69 eur od 21.4.2022 do 9.9.2022 zo sumy 15,67 eur od 21.4.2022 do 25.10.2022 zo sumy 9,03 eur od 21.5.2022 do 25.10.2022 zo sumy 24,69 eur od 21.5.2022 do 6.12.2022 zo sumy 24,70 eur od 21.5.2022 do 3.2.2023 zo sumy 7,89 eur od 21.5.2022 do 13.3.2023 zo sumy 4,45 eur od 21.6.2022 do 13.3.2023 zo sumy 12,34 eur od 21.6.2022 do 14.3.2023 zo sumy 49,52 eur od 21.6.2022 do zaplatenia zo sumy 1.589,28 eur od 11.7.2022 do zaplatenia s tým, že odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom súčet zmluvných pokút dosiahne čiastku 2.119,76 eur je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania zo sumy 1.638,80 eur vo výške 9 % ročne až do zaplatenia. Zároveň uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

1.2. Súd prvej inštancie po právnej stránke posúdil vec podľa ustanovení § 3 ods. 1, § 39, § 544 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Občiansky zákonník“), § 1, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1, 2, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj „Obchodný zákonník“) a § 185 ods. 1, § 191 ods. 1, § 217 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

1.3. Súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, označený IČO: 51713659 a odkazom na zápis v Živnostenskom registri Okresného úradu Trnava, reg. č. 250-41162, uzavreli zmluvu o Biznis úvere č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 18.10.2021 (ďalej aj „zmluva o úvere“, č.l. 4 spisu), na základe žiadosti dlžníka, predmetom ktorej je povinnosť veriteľa poskytnúť dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti úver v dohodnutej výške 1.000,- eur a na druhej strane povinnosť dlžníka - žalovaného (bod 2.1. zmluvy) úver splácať v 36-tich mesačných

splátkach po 66,31 eur podľa splátkového kalendára, ktorý je prílohou zmluvy. Podľa bodu 1.2. zmluvy dlžník pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy vystupuje ako podnikateľský subjekt a poskytnutý úver využije na nasledovný účel vyplývajúci/súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti: A Investícia (nákup náradia, strojov, nábytku, výpočtová technika atď.) - rekonštrukcia interiéru. Podľa bodu 3. za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 28,98 eur mesačne a uhrádza sa spolu so splátkou úveru. Podľa bodu 10. zmluvy o úvere v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky, je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy. Ak sankcie podľa odseku 10.1 a 10.2 dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára, od nasledujúceho dňa je dlžník povinný platiť veriteľovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. Príloha zmluvy o úvere č. 1 obsahuje splátkový kalendár (č.l. 8 spisu) 36 mesačných splátok po 56,76 eur ako splátok úveru a 9,55 eur ako náhrady poistného, spolu splátka vo výške 66,31 eur mesačne. Z poistenia schopnosti splácania úveru zo dňa 18.10.2021 (č.l. 15 spisu) súd prvej inštancie zistil, že žalobca ako poistník a žalovaný ako poistený (ako fyzická osoba - podnikateľ) uzatvorili predmetné poistenie na poistnú sumu 1.000,- eur s tým, že poistený bude platiť poistníkovi náhradu poistného vo výške 9,55 eur mesačne, ktoré poistník platí poisťovateľovi v prospech poisteného.

1.4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola platne uzatvorená zmluva o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné plnenie na konkrétny účel. Žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, poskytnuté peňažné prostriedky vrátane príslušenstva nevrátil v dohodnutej dobe splatnosti. Nedodržaním dohodnutých splátok úveru porušil žalovaný svoje zmluvné povinnosti. Neuhradením dohodnutých splátok v stanovenom termíne sa stala splatnou celá zvyšná časť úveru, ktorú je žalovaný povinný uhradiť v zmysle vyššie citovaných zmluvných ustanovení spolu so zmluvnou pokutou a náhradou poistného spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Zmluva nebola podľa súdu prvej inštancie uzavretá v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa dôkladne oboznámil so zmluvnými podmienkami, výškou splátok, zmluvou odmenou a bez výhrad zmluvu uzatvoril, súhlasil s jej obsahom. Súd prvej inštancie poukázal na to, že dokonca zo začiatku si žalovaný zmluvné povinnosti aj riadne plnil, a tak mal za to, čo aj sám žalovaný potvrdil, že zmluva a jej dojednania nie sú v rozpore s dobrými mravmi a zmluva o úvere je platný právny úkon.

1.5. Konštatoval, že zo zmluvy o „Biznis“ úvere zo dňa 18.10.2021 (č.l. 44 spisu) je jednoznačne preukázané, že žalovaný ako dlžník uzatvára zmluvu ako podnikateľ (označenie IČO-m a odkaz na jeho zápis v živnostenskom registri) a tým, že veriteľ poskytuje dlžníkovi úver na „účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti“, a čo je zásadné a rozhodujúce, tak účel skutočného využitia poskytnutých finančných prostriedkov vyplývajúci/súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti povolania je v zmluve (ods. 1.2.) výslovne konkretizovaný ako „investícia (nákup náradia, strojov, nábytku, výpočtová technika atď.) a rekonštrukcia interiéru. Žalobca tak bezpochyby preukázal skutočný, konkrétny účel poskytnutia finančných prostriedkov na výkon podnikateľskej činnosti. Účel zmluvy vyplynul podľa neho aj zo samotného názvu, označenia zmluvy „Biznis“ úver, z čoho je zrejmé, že je poskytovaný za účelom „biznisu“ - podnikania dlžníka, a nie na súkromné účely a vlastnú potrebu. Žalobca preukázal, že ho žalovaný ako dlžník žiadal o poskytnutie úveru na výkon podnikania a preukázal, že žalovaný tvrdil (v zmluve vyhlásil) a preukazoval pred uzatváraním zmluvy, resp. pri jej uzatváraní, že je podnikateľom a úver využije na konkrétne podnikateľské účely. Na základe toho, nie je podľa súdu prvej inštancie možné v žiadnom prípade považovať predmetnú zmluvu za spotrebiteľskú, pretože zo zmluvy bez pochybností vyplýva, aký konkrétny súvis s údajnou podnikateľskou činnosťou dlžníka uzavretie príslušnej zmluvy má. Žalovaný ako fyzická osoba a dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Zo samotnej zmluvy, teda údajov v nej sa nachádzajúcich okrem identifikačného čísla žalobcu ako živnostníka vyplýva aj to, že úver je poskytnutý za účelom výkonu jeho podnikania - živnosti, pričom účel je navyše v zmluve aj konkrétne špecifikovaný. Nebola preto podľa súdu prvej inštancie žiadna pochybnosť o tom, či ide alebo nejde o spotrebiteľskú zmluvu. Nesporebný charakter zmluvy mal za preukázaný bezpečne a spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Súd prvej inštancie nemal absolútne žiadne pochybnosti o účele poskytnutia peňažných prostriedkov ani o samotnom obsahu zmluvy a ani o tom, že nejde o spotrebiteľskú zmluvu, a preto nebol ani dôvod na akýkoľvek výklad priaznivejší pre žalovaného, ktorý nie je ani spotrebiteľom. Zdôraznil, že sám žalovaný v zmluve vyhlásil, že pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy vystupuje ako podnikateľský subjekt a poskytnutý úver využije na konkrétny podnikateľský účel. V prípade, ak by takéto jednoznačné a výslovne vyhlásenie žalovaného nebolo pravdivé, tak podľa súdu prvej inštancie uviedol žalobcu do omylu, zámerne ho zaviedol a konal v rozpore s dobrými mravmi zjavne s úmyslom čerpať finančné

prostriedky za iných podmienok, ako by tomu bolo, ak by takéto vyhlásenie nerealizoval. Súd prvej inštancie dodal, že odkaz žalovaného a citácia na viaceré súdne rozhodnutia len potvrdzuje vyššie uvedený právny názor súdu a jeho závery. Citované rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vyhodnocujú rôzne právne vzťahy z pohľadu, či je alebo nie je možné ich charakterizovať ako spotrebiteľské. Ako spotrebiteľské charakterizujú však obsahovo úplne iné zmluvné vzťahy ako je daný konkrétny vzťah, pričom z ich obsahu a právneho odôvodnenia vyplýva, že daný konkrétny vzťah účastníkov nie je spotrebiteľský.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech v konaní, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Poukázal na to, že nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, zmluvná pokuta predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a preto žalobca nemá nárok na zmluvnú pokutu. Zmluva o úvere je podľa neho neplatný právny úkon, resp. je bezúročná a bez poplatkov pre absenciu obligatórných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Mal za to, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a tak mal žalobca nárok len na neuhradené splátky istiny poskytnutého úveru, zročné ku dňu rozhodnutia vo veci samej a v časti splátok zročných po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, bola žaloba podaná predčasne.

2.2. Žalovaný zastával názor, že podpis zmluvy podpísaným unikátnym potvrdzovacím kódom XtXiXF, a tiež rovnako XsQXZF, realizoval ako fyzická osoba spotrebiteľ. Namietal, že z takto uzatvorenej zmluvy nie je preukázané, že jeden podpis robil žalovaný ako fyzická osoba podnikateľ a druhý ako spotrebiteľ. Išlo o vopred pripravenú formulárovú zmluvu, ktorá bola zo strany žalovaného podpísaná elektronickými prostriedkami, ak však zo strany žalobcu bola zmluva zrejme vytlačená a podpísaná na základe plnej moci zástupcom žalobcu Emese O., pričom súčasťou súdneho spisu nie je žiadne splnomocnenie, ktoré by ju oprávňovalo na podpisovanie zmlúv v mene žalobcu. Keďže zmluva bola uzatvorená prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, bez možnosti zmeny obsahu zmluvy, zo zmluvy podľa žalovaného vôbec nebolo zrejmé, aký súvis s údajnou podnikateľskou činnosťou má, vymedzený účel - prevádzkové náklady (nákup materiálu atď.) - rekonštrukcia interiéru.

2.3. Žalovaný uviedol, že pre posúdenie, či je alebo nie je spotrebiteľom a či žalobcom uplatnený nárok je alebo nie je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy, nepostačuje, že v úverovej zmluve, prípadne v zmenke žalobca ako veriteľ, ktorý jej text vypracoval, uviedol údaje žalovaného zo živnostenského registra (sp.zn. 3Obdo/14/2017). Preto samotná skutočnosť, že žalovaný je v zmluve označený okrem adresy, aj údajmi zo živnostenského registra a že mu bol úver poskytnutý na podnikateľské účely, v zásade nevylučuje spotrebiteľský charakter predmetného záväzkového vzťahu. Uvedené je postačujúce pre záver o existencii spotrebiteľskej zmluvy pre účely uplatnenia osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber podľa ustanovenia § 19 písm. d) CSP (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ndc/6/2023 zo dňa 27.04.2023). Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoSr/1/2017 zo dňa 20.03.2018, uznesenie Krajského súdu Trnava č.k. 10CoE/5/2010-46 zo dňa 23.02.2010, uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.02.2011 sp.zn. 19CoE/99/2010, rozsudok Krajského súdu v Trenčín sp. zn. 4CoE/310/2012 zo dňa 13.01.2013 a sp. zn. 6Co/141/2016 zo dňa 12.07.2016.

2.4. Podľa názoru žalovaného na daný právny vzťah treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože napriek tomu, že žalobca označil v zmluve o úvere žalovaného ako fyzickú osobu podnikateľa, tento úver nebol braný na podnikateľský účel, ale pre vlastnú potrebu, nakoľko žalovaný pred podpisom zmluvy o úvere uviedol obchodnému zástupcovi žalobcu, že finančné prostriedky z úveru nebudú použité na podnikateľský účel. Žalovaný poukázal na to, že obchodný zástupca žalobcu využil, že žalovaný mal živnostenské oprávnenie a nanútil uzatvorenie zmluvy s označením fyzickej osoby podnikateľa, aby ľahšie prechádzala overovacím procesom.

2.5. Pokiaľ ide o vyznačenie účelu poskytnutého úveru na výkon podnikania, ide podľa názoru žalovaného o nekalú obchodnú prax žalobcu, ktorým žalobca účelovo obchádza ustanovenia chrániace spotrebiteľov, aby sa tým vyhol posúdeniu predmetného zmluvného vzťahu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť, ani znovu zopakovať a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP verejným vyhlásením rozsudku, keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, jeho výsledky správne vyhodnotil a na jeho základe dospel k správne právnemu posúdeniu a svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku, s odôvodnením ktorého sa stotožňuje a odkazuje naň (§ 387 ods. 2 CSP). Po preskúmaní obsahu spisu v rozsahu podaného odvolania odvolací súd konštatuje, že nezistil pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli mať za následok zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku. Napadnutý rozsudok bol vydaný na podklade správneho postupu, správne zisteného skutkového stavu veci a na základe správneho právného posúdenia zhromaždených dôkazov. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k veci, výsledky vykonaného dokazovania, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav, a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

8. V prejednávanom spore je predmetom žaloby posúdenie nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy zo zmluvy o úvere uzatvorenej so žalovaným, kde si žalovaný svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nemal splniť a poskytnuté peňažné prostriedky vrátane príslušenstva nevrátiť v dohodnutej dobe splatnosti. Sporným bolo určenie, či ide o spotrebiteľský spor a či na daný právny vzťah treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Odvolacie námietky žalovaného sa týkajú len nespprávneho skutkového zistenia a nespprávneho vyhodnotenia uzatvorenej zmluvy o úvere ako nespotrebitel'skej zmluvy, pričom tvrdil, že zmluva o úvere predstavuje spotrebiteľský právny vzťah, ktorý sa riadi zákonom č. 129/2010 Z. z., a preto je pre obchádzanie zákona v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je neplatným právnym úkonom.

9. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa ustanovenia § 1 Obchodného zákonníka, tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

11. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

12. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

13. Podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

14. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

15. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

16. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

17. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

18. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov sporových strán, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 a § 193 CSP.

18.1. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Napadnutému rozsudku nemožno vytknúť, že by súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 a § 193 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

18.2. Súd prvej inštancie na základe správne ustáleného skutkového stavu vyplývajúceho z posúdenia nároku žalobcu, aplikoval správne ustanovenia právnej úpravy, tieto aj správne interpretoval, a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach tak, ako to prikazuje § 191 CSP. Dal odpoveď na tie otázky sporových strán, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecne a logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch, a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pričom súčasne zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práva, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Preto odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci.

19. K námietke žalovaného, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci § 365 ods. 1 písm. h) CSP treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových

záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom zo správnych skutkových zistení vyvodil súd prvej inštancie správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

20. Zo zmluvy o Biznis úvere č. XXXXXX - XXXXX zo dňa 18.10.2021 (ďalej aj „zmluva o úvere“) vyplýva, že žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník, označený IČO: 51713659 a odkazom na zápis v Živnostenskom registri Okresného úradu Trnava, reg. č. 250-41162, uzatvorili na základe žiadosti dlžníka v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka zmluvu o úvere, predmetom ktorej je povinnosť veriteľa poskytnúť dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti úver v dohodnutej výške 1.000,- eur a na druhej strane povinnosť dlžníka - žalovaného (bod 2.1. zmluvy) úver splácať v 36-tich mesačných splátkach po 66,31 eur podľa splátkového kalendára, ktorý je prílohou zmluvy o úvere. Podľa bodu 1.2. zmluvy o úvere je zrejmé, dlžník pri uzatváraní a plnení tejto zmluvy vystupuje ako podnikateľský subjekt a poskytnutý úver využije na nasledovný účel vyplývajúci/súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti: A Investícia (nákup náradia, strojov, nábytku, výpočtová technika atď.) - Rekonštrukcia interiéru. Podľa bodu 3. zmluvy o úvere za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru. Zmluvná odmena predstavuje 28,98 eur mesačne a uhrádza sa spolu so splátkou úveru. Podľa bodu 10. zmluvy o úvere v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky, je veriteľ oprávnený požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy. Ak sankcie podľa odseku 10.1 a 10.2 dosiahnu sumu rovnajúcu sa sume všetkých splátok podľa splátkového kalendára, od nasledujúceho dňa je dlžník povinný platiť veriteľovi úrok z omeškania podľa nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. Príloha zmluvy o úvere č. 1 obsahuje splátkový kalendár (č.l. 8 spisu) 36 mesačných splátok po 56,76 eur ako splátok úveru a 9,55 eur ako náhrady poistného, spolu splátka vo výške 66,31 eur mesačne.

20.1. Dlžník pri uzavretí aj plnení zmluvy konal ako podnikateľ a peniaze zo zmluvy o úvere mal použiť na účely súvisiace so svojím podnikaním, napríklad na prevádzkové náklady. Úver nebol, určený na osobné použitie, ale na podporu jeho podnikateľskej činnosti.

20.2. Pokiaľ sa týka žalobou uplatneného nároku na zaplatenie 1.638,80 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o úvere odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie predmetný vzťah správne posúdil ako vzťah obchodnoprávny, keďže žalobca vystupuje ako podnikateľ, v ktorého predmete podnikania je aj poskytovanie úverov a žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako fyzická osoba - podnikateľ pre účel - výkon podnikania.

20.3. Uvedená zmluva o úvere má všetky náležitosti predpokladané ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Odvolací súd nemá pochybnosť o tom, že finančné prostriedky poskytnuté žalovanému žalobcom boli poskytnuté na podnikateľské účely. Žalovaný nijako nepreukázal tvrdenie, že predmetné finančné prostriedky z poskytnutého úveru nevyužil na podnikanie. Z viacerých ustanovení zmluvy o úvere vyplýva skutočnosť, že zmluvné strany sa dohodli, že finančné prostriedky budú žalovanému poskytnuté na účely podnikania, konkrétne na - A Investícia (nákup náradia, strojov, nábytku, výpočtová technika atď.) - rekonštrukcia interiéru. Žalobca preukázal, že ho žalobca ako dlžník žiadal o poskytnutie úveru na výkon podnikania a preukázal, že žalovaný tvrdil (v zmluve vyhlásil) a preukazoval pred uzatváraním zmluvy, resp. pri jej uzatváraní, že je podnikateľom a úver využije na konkrétne podnikateľské účely. Skutočnosť, že v žiadosti o úver je pri mene žiadateľa (žalovaného) uvedené aj jeho rodné číslo, nemožno samo o sebe, bez prihliadnutia na celý obsah žiadosti o úver ako aj samotnej zmluvy o úvere, považovať za skutočnosť preukazujúcu, že o úver žiadal žiadateľ ako fyzická osoba nie na podnikateľské účely. Odvolací súd poukázal na to, že v súkromnom práve platí princíp zmluvnej voľnosti, ktorý umožňuje stranám upraviť si vzájomné pomery tak, aby to čo najlepšie vyhovovalo ich potrebám a záujmom.

21. Námetka žalovaného, ktorý v priebehu konania poukázal na to, že konanie veriteľa bolo zavádzajúce, zakrývajúce skutočnú podstatu úverovej zmluvy, nie je dôvodná. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný si svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, poskytnuté peňažné prostriedky vrátane príslušenstva nevrátil v dohodnutej dobe splatnosti, v dôsledku čoho je podľa dohodnutých zmluvných ustanovení povinný uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu v dohodnutej výške, tak ako ju žalobca žiadal. Žalovanému tiež v dôsledku omeškania vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi, veriteľovi, úroky z omeškania požadované žalobcom. Vykonaným dokazovaním bolo súdom prvej inštancie preukázané, že nárok žalobcu je dôvodný v plnej výške a nárok vyplýva z ním predložených listinných dôkazov, ktoré aj jednoznačne preukazujú výšku žalovanej dlžnej sumy.

22. Pokiaľ žalovaný poukazuje na viaceré citované rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky, tieto potvrdzujú vyššie uvedený právny názor súdu prvej inštancie a jeho závery. Citované rozhodnutia jasne a zrozumiteľne vyhodnocujú rôzne právne vzťahy z pohľadu, či sú alebo nie sú spotrebiteľskými vzťahmi. Ako spotrebiteľské sú charakterizované obsahovo odlišné zmluvné vzťahy ako je daný konkrétny prejednávany vzťah, pričom z ich obsahu a právneho odôvodnenia vyplýva, že daný konkrétny vzťah účastníkov nie je spotrebiteľský.

23. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko medzi žalobcom, ako veriteľom, a žalovaným, ako dlžníkom, bola platne uzatvorená zmluva o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné plnenie na konkrétny účel. Správne posúdil vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako obchodnoprávny, na ktorý sa nevzťahujú ustanovenia o spotrebiteľských úveroch. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného ako nedôvodné a nespôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozsudku. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešne mu žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko zo súdneho spisu nevyplýva, že by mu trovy konania vznikli, preto mu nárok na náhradu trov konania nepriznal (rozhodnutie č. R 72/2018 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 8/2018).

25. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).